

La Ceda vol tornar al govern

(CONFERENCIA TELEFONICA DEL NOSTRE REDACTOR A MADRID)

Les dretes han estrenyat el setge que tenen posat al senyor Lerroux. A la reunió celebrada aquest matí per la Diputació Permanent de les Corts ha quedat plantejat el problema polític amb tota claredat. El representant de la CEDA senyor Carrascal ha manifestat, en nom del dit grup parlamentari, la seva disconformitat amb un Govern que no pot comptar amb la majoria parlamentària. La mateixa declaració ha fet, pels agraris, el senyor Royo Villanova.

Tot i que no s'ha produït cap votació perquè el President de la Cambra, en vista que no hi havia nombre suficient per a prendre acords, ha desistit de sotmetre a discussió els crèdits sol·licitats pel Govern i els tractats comercials amb l'Uruguai i l'Argentina, l'efecte polític està completament aconseguit i la situació parlamentària del Govern resta judicada. Com que a la Diputació Permanent estan representats proporcionalment els grups polítics de la Cambra, el que ha passat aquest matí equival, en el terreny polític, a una derrota parlamentària, i aquesta, en tot cas, anuncia la que sofrirà formalment el Govern si insisteix en el seu propòsit de presentar-se a les Corts.

La situació de les dretes és ben clara. No accepten resignadament llur separa-

ció del Poder, i volen tornar-hi àdhuc mancant a la lògica més elemental. Sembla talment que hagin oblidat els motius de la crisi i llur sortida del Govern. El que els interessa ara és tornar-hi sigui com sigui. Saben que els més interessats en què no es dissolguin les Corts són els radicals, i volen forçar aquests a què comptin amb l'antiga majoria. Una altra cosa seria si els radicals poguessin amenaçar amb la dissolució, que es faria inevitable si ells es neguessin a restablir el bloc governamental, però els papers estan trucats. Els qui aparentment no temen la dissolució són els cedistes, encara que aquesta actitud no sigui sincera.

Lerroux confia encara salvar la situació. Vol arribar a les Corts i trobar-hi els suports que francament li són negats, i les dretes li adverteixen el perill d'una derrota, que tindria per conseqüència eliminar-lo de la Presidència del Consell. El cap del Govern porta amb rapidesa les gestions, que acabaran amb la reunió que celebrarà juntament amb els senyors Martínez de Velasco, Gil Robles i Melquiades Alvarez. D'aquesta conferència en pot sortir la crisi immediata per a procedir a una reorganització ministerial, o la crisi, alguns dies després, en ple Parlament, amb la possibilitat d'una dissolució.

(CONFERENCIA TELEFONICA DEL NOSTRE REDACTOR A MADRID)

EL DIA HA ESTAT CARREGAT DE RUMORS. El ministre de la Governació ha tingut bona cura a desmentir-ho. Per al senyor Portela es tracta de quelcom a la serp de mar que serveix per a emplenar el buit periodístic de tots els estius. Però aquesta vegada ni hi ha buit periodístic ni està tan avançat l'estiu perquè pugui formar-se el monstre marítim, ni els rumors han estat recollits per la premsa, sinó que han circulat pels carrers i han tingut eco en les tertúlies polítiques. El que la premsa ha recollit són les manifestacions del ministre de la Governació.

Les paraules del senyor Portela han constituït avui el tema de tots els comentaris polítics. Han servit per a afirmar en el públic la creença que el senyor Portela està al Ministeri de la Porta del Sol en qualitat de sentinella republicà. "L'ordre públic sóc jo"—ha dit el ministre amb energia i intenció. Al senyor Portela no li desagradava pel que es veu que li atribueixen el paper de primer policia del règim. Quan més es destaca la seva personalitat en aquest aspecte, més justificada sembla la desconfiança que inspiren altres elements.

En el moment actual adquireix singular relleu polític l'actitud en què se suposen col·locats el senyor Portela i el senyor Chapaprieta. Tot l'interès polític

gira entorn d'ells, i es dona el cas curiós que en aquests dos ex-ministres de la monarquia els que apareixen, a judici d'alguns, com una garantia republicana. Són considerats així per creure que compleixen una missió i segueixen inspiracions que procedeixen d'les altures. La labor dels senyors Chapaprieta i Portela és coincident. Han de batre's amb els mateixos adversaris, descoberts o emboscats, i obceix a la mateixa preocupació.

Com explicarem ahir, entorn de l'aprovació dels pressupostos es lliurava una aferrissada batalla política. En els grups de la majoria s'accentua el temor que l'aprovació dels pressupostos deixi expès el camí per a una eventual dissolució de Corts, i és molt probable per consegüent que aquests grups tractin d'allunyar aquest perill dificultant l'obra pressupostària de la Cambra, però en aquest cas el perill podria sorgir per un altre cantó, és a dir, pel cantó del senyor Chapaprieta, el qual no acceptaria resignadament el fracàs personal de no aconseguir l'aprovació dels Pressupostos.

La setmana que ve ho ha de tenir per totes aquestes raons un extraordinari interès. Els dies que s'apropen seran decisius. Precisament perquè les dretes ho saben i ho temen és pel que hom ha cregut que podien tenir fonament seriós els rumors que el senyor Portela ha tractat d'estair amb les seves declaracions d'avui. Hom comprendrà que sobre aquests assumptes no podem escriure amb major claredat.